

ὅτι τὸ μυθιστόρημα εἶναι κείμενον πρὸς ἀσχολήθηκα περισσότερον μὲ τὸ ἔγκλημα. Βέβαια κείμενα πρὸς ἔγγραψαν τὰ romans feuilletons κυρίως, ἐμπνεύστηκαν ἀπὸ ἐπιστημονικὰ ἔργα. Μερικοὶ μεγάλοι συγγραφεῖς πρὸς ἔγγραψαν γὰρ ἐγκληματικὰς ὁπως ὁ Shakespeare καὶ ὁ Dostoïewski, αὐτοὶ βοήθησαν τὰς ἐπιστημονικὰς μελέτας μὲ τὰς ὁρθεῖς τοὺς παρατηρήσεις.

Ὁ συγγραφεὺς παραθέτει τὰς γνωστὰς ἀντιλήψεις γὰρ τὴ λογοτεχνία (γὰρ τὴν Τέχνη καλύπτει) τοῦ Hegel, τοῦ Taine, τοῦ Marx καὶ τοῦ Freud, καὶ μετὰ ἐξετάζει τοὺς συγγραφεῖς πρὸς ἔγγραψαν ἔργα μὲ ἐπίδραση τῶν λατρικῶν ἐπιστημῶν καὶ τοὺς ἐπιστήμονας πρὸς ἀσχολήθησαν κρίνοντας τὰ ἔργα τοὺς. Καταλήγει ἀναφέροντας πόσον πολὺ συνέβαλε στὴ σάτιρα τὸ πρόσωπον τοῦ γιατροῦ γὰρ τὰ ἔργα τῶν περισσώτερων συγγραφέων.

P. Σ.

ΒΙΒΛΙΑ ΠΟΥ ΛΑΒΑΜΕ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Γ. ΠΟΛΙΤΟΥ «Ὁ Ἑλληνισμὸς καὶ ἡ Νεωτέρα Αἴγυπτος» Τόμος Δεύτερος — Συμβολὴ τοῦ Ἑλληνισμοῦ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς Νεωτέρας Αἰγύπτου. Ἐκδοτικὸς Οἶκος «Γράμματα» Ἀλεξάνδρεια, Ἀθήναι, 1930.

ALEXANDRE EMBIRICOS «Les paysages vivants» Paris Albert Messein, Editeur, 19 Quai St. Michel 1930.

MIX. Γ. ΠΕΤΡΙΔΗ «Τραγούδια τῆς γυναίκας» Πειραιᾶς, 1930.

MIX. Γ. ΠΕΤΡΙΔΗ «Οἱ τάσεις τῆς μεταπολεμικῆς λογοτεχνίας» (Μελέτη τεχνοκριτικὴ). Ἀποτύπωμα ἀπὸ τὸ περιοδικὸ «Διανοούμενος» Πειραιᾶς 1929.

ΛΕΥΤΕΡΗ ΑΛΕΞΙΟΥ «Μπαγκατέλλες» (ἔμμετρα καὶ πεζὰ) 1908 - 1930. Ἡράκλειον τῆς Κρήτης, 1930.

Γ. Σ. ΔΟΥΡΑ «4 τραγούδια τῆς αὐγῆς, τὸ ἐγερετήριο καὶ ὁ Ἐπίλογος» Ἀθήναι 1930.

ΓΡΗΓΟΡΗ Ν. ΘΕΟΧΑΡΗ «Θλιμμένοι Ναζωραῖοι». Ἐκδοσις «Διανοούμενος», 1930.

ΔΗΜ. Μ. ΜΠΕΡΚΕΤΗ «Οἱ σύγχρονοι ἀγῶνες συγκρινόμενοι πρὸς τοὺς ἀρχαίους». Ἀθήναι Τυπογρ. Καλέργη, 1930.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ, ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ

«Νέα Ἑστία» 1ης καὶ 15 Ὀκτωβρίου, 1ης Νοεμβρίου

Ὡραία τὰ ὀχτάστιχα τοῦ Ρήγα Γκόλφη «Λυρικά χρώματα» πρὸς δημοσιεύει ἡ «Νέα Ἑστία» στὸ τεύχος τῆς 1ης Ὀκτωβρίου. Οἱ ρίμες πολὺ καλὰ καὶ διαλεγμέναι. Ὁ κ. Ἰ. Μ. Παναγιωτόπουλος γράφει γὰρ τὴ διεθνή καλλιτεχνικὴ ἔκθεσιν τῆς Βενετίας. Συνεχίζεται ἡ δημοσίευσιν τοῦ ἀρθροῦ τοῦ κ. Τέλλου Ἀγρα «Ἐχρεωκόπησεν ἡ ποίησις ;»

Στὸ τεύχος 15 Ὀκτωβρίου βρίσκουμε διήγημα τοῦ Ἀλ. Βεϊνό-
γλου καὶ ἄρθρο τοῦ νέου κριτικοῦ κ. Δ. Νικολαρεῖζης «Τὸ ἔργο τοῦ
Andre Gide».

Ὁ κ. Ἀγγελος Δόξας ἀπαντᾷ στὸν κ. Τέλλο Ἀγρα μ' ἓνα
ἄρθρο «ὁ σεξουαλισμὸς καὶ ἡ ποίηση» (τεύχος 1ης Νοεμβρίου).

Ἀναφέροντας τὰ περιεχόμενα τοῦ τεύχους μας Σεπτεμβρίου-
Ὀκτωβρίου ἡ «Νέα Ἑστία» λέει δημοσιεύεται μεταξύ ἄλλων καὶ
κάποια διάλεξις γνωστῆς κυρίας λογίας. Ὅταν πρόκειται γιὰ τὴν
ἐκλεκτὴ συγγραφέα Γαλάτεια Καζαντζάκη, νομίζουμε ὅτι εἶναι ἐπι-
βεβλημένο νὰ ἀναφέρει κανεὶς τὸ ὄνομά της, ἀκόμη καὶ ὅταν ἀπὸ
διάφορη νοοτροπία δὲν συμφωνεῖ μὲ τίς ἰδέες της.

Μᾶς λέει δὲ ἡ «Νέα Ἑστία» ὅτι ἐνῶ τὴν μεμφόμαστε γιὰτὶ
ἀνάφερε τὸ ἀσήμαντο ἄρθρο τοῦ Ρουσσέλ γιὰ τὸν Καβάφη, ἐμεῖς
οἱ ἴδιοι παρακάτω τὸ ἀναφέρουμε καὶ τὸ σχολιάζουμε. Ἡ «Νέα
Ἑστία» ἀπατᾶται ἐκείνη σημείωσε καὶ ξεχώρισε τὸ ἄρθρο αὐτό,
ἐνῶ ἡ «Ἀλεξανδρινὴ Τέχνη» τὸ κουρέλιασε.

«Πρωτοπορία» Ὀκτώβριος 1930. Ἀρθρο τοῦ μουσικοῦ κ.
Αἰμ. Ριάδη «Μονοφωνία καὶ πολυφωνία στὴν Ἰταλία».

Ποιήματα τοῦ αἰγυπτιώτη Θ. Πιερίδη «Ἡ πρώτη μέρα τοῦ
φθινόπωρου», καὶ τῆς Ἀντιγόνης Γαλανάκη «Ὁ νέος τοῦ μεσαίου
πατώματος».

Διηγήματα: τοῦ μεγάλου Βουτυρά «Τὸ ἰσραήλ τῆς ἀνθρωπό-
τητος», τοῦ Ἀγγέλου Δόξα «Ἐνα παιδὶ χωρὶς πατέρα», τοῦ αἰ-
γυπτιώτη Γιάννη Χατζηαντρέα «Ἀνοιξις», τῆς Λιλῆς Πριονιστῆ
«Ὁ ἄχθος τῶν περασμένων» καὶ τῆς Ι. Σκαρβαβαίου «Γιὰτὶ δὲν
ἔγινε φονιάς».

Ἡ Πρωτοπορία δημοσιεύει καὶ ἓνα ἔργο, «Ζωγραφιά», τοῦ
νεαροῦ μοντέρνου ζωγράφου Διαμαντῆ Διαμαντόπουλου.

«Ὁ Λόγος» μηνιαῖο περιοδικὸ Γραμμάτων καὶ Τέχνης. Διευ-
θυντὴς Ἀγγελος Τερζάκης. Ἐκδότης Ἀρ. Ν. Μαυρίδης. Τεύχος 1.
Νοέμβριος 1930 Ἀθήνα. Εὐπαρουσίαστο καὶ ἐπιμελημένο τὸ πρῶτο
φυλλάδιο τοῦ καινούργιου αὐτοῦ περιοδικοῦ. Μᾶς ἀρέσει πού βγῆκε
ἔτσι ἀπλὰ χωρὶς κηρύγματα, προγράμματα καὶ λοιπὰ πομπώδη.
Τοῦ εὐχόμαστε μακροβιότητα.

Συνεργάζονται: Γαλάτεια Καζαντζάκη «Μικροαστοὶ», διήγημα.
Σοφία Μαυροειδῆ «Ἡ Δασκάλα», ποίημα Σπύρος Παναγιωτόπου-
λος «Μέσα στοῦ κόσμου τίς χαρές», ποίημα. Ὁ Τέλλος Ἀγρας ἔχει
ἓνα σοβαρὸ καὶ ἀξιοπρόσεχτο ἄρθρο, προτείνει καὶ ἐπιχειρηματο-
λογεῖ ὀρθὰ νὰ γίνῃ ἓνα «Βιβλιογραφικὸ Δελτίο» πού νὰ περιλάβει
τὰ ὅσα ἀξία προσοχῆς γράφτηκαν γιὰ κάθε συγγραφέα καὶ ἔτσι
ὁ κριτικὸς νὰ ἔχει μιὰ πηγὴ πού νὰ μπορεῖ νὰ ἀνατρέξει. Ὁ κ.
Ἀγρας ἐκθέτει καὶ τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο μπορεῖ νὰ γίνῃ ἡ δου-
λειά. Εὐχόμαστε νὰ βρεθοῦν οἱ κατάλληλοι νὰ τὴν ἀναλάβουν.

«Κυκλάδες» Νοέμβριος 1930. Τὸ τεύχος ἀρχίζει μ' ἓνα ὡραῖο
ποίημα τῆς Μυρτιώτισσας Φεγγαροβραδυᾶ. Ξεχωρίζουμε καὶ τὸ
ποίημα «Τὸ γλυκὸ ψωμί» τῆς Διαλεχτῆς Ζευγώλη καὶ «Ἀφιέ-
ρωση» τῆς αἰσθηματικῆς ποιήτριας Ρίτας Μπούμη. Ἡ Κατίνα
Μπαῖλα ἔχει διήγημα «Στὸ περιθώριο» καλὸ καὶ ὡς διήγημα, μὰ
νομίζουμε πὺς τὸ θέμα αὐτὸ σηκώνει ἀπλοχωριά καὶ μπορούσε νὰ
γίνει μιὰ μεγάλῃ νουβέλα ἢ καὶ ἓνα μυθιστόρημα.

«**Πανόραμα**» Σεπτέμβριος 1930. Χώρια ἄπτην ἐγκυκλοπαιδικῆς χροιάς ὕλη του τὸ «Πανόραμα» μετὰ τὴν ἀρχιουνταξία τοῦ κ. Γερογιάννη δημοσιεύει καὶ λογοτεχνική. Ἀπὸ ποιήματα: Λαπαθιώτη, Στέφανου Δάφνη, Μ. Βαϊάνου, Μαρίας Πολυδούρη. Τὸ «Νηὸ φεγγάρι» τοῦ Ταγκέρ μεταφρασμένο ἅπτον κ. Ἀ. Λεοντῆ.

Ἀναδημοσιεύεται ἀπόσπασμα σχετικὸ μετὰ τῇ φιλολογικῇ κίνησιν τῆς Αἰγύπτου ἀπὸ βιβλίου τοῦ κ. Πολίτη «Ὁ Ἑλληνισμὸς καὶ ἡ Νεωτέρα Αἴγυπτος», συνοδευμένο μετὰ τὶς εἰκόνες, πολὺ καλὰ τυπωμένες, τοῦ Καβάφη, τοῦ Νομικοῦ, τοῦ Σκληροῦ, τοῦ Κάσδαγλη, τοῦ Γνευτοῦ, τοῦ Ζαχαριάδη. Σημειώνομε συνέχεια τῆς πολὺ ἐνδιαφέρουσας ἐρευνας τῶν «Γραμμάτων» γιὰ τὴν ἐκπολιτιστικὴν δράσιν τῶν ἐλλήνων τῆς Αἰγύπτου κατὰ τὴν τελευταία ἐκατονταετία — μετὰ γνῶμες Πολίτη, Ν. Καραβία, Ἀ. Ἰερωννίδην, Πιερίδη, Παναγιωτάτου, Ρ. Σεγκοπούλου, Σταματίου, Ραδοπούλου.

Ἡ «**Ἀτλαντὶς**» (Νέα Ὑόρκη) τοῦ Ὀκτωβρίου ἔχει μιὰ ὥραία εἰκόνα τῆς Μαρίας Κοτοπούλη ὡς Ἰφιγένεια ἐν Ταύροις, καὶ ἓνα ἄρθρον σχετικὰ μετὰ τὶς παραστάσεις τῆς στῆν Ἀμερικῇ. Ἐχει στίχους τοῦ Παλαμᾶ καὶ τοῦ Παπαντωνίου. Ἄρθρον γιὰ τὸν ἐλληνισμὸν τῆς Αἰγύπτου μετὰ δυὸ εἰκόνες τοῦ Πόρτ-Σαΐτ. Ἄρθρον γιὰ τὴν Κεφαλληνία, μετὰ εἰκόνες: τὸ χωριὸ Κυθρέας, τὸ χωριὸ Κερνᾶ, τὸ Ἐλατοβούνι.

Ἡ «**Ἑλληνικὴ Ἐπιθεώρησις**» ἀφιέρωσε τὸ τεῦχος τῆς τοῦ Ὀκτωβρίου σὲ γνῶμες γιὰ τὴν Ἑθνικὴν Ἐκατονταετηρίδα. Ἐγραψαν ὁ Μαλακάσης, ὁ Παλαμᾶς, ὁ Ξενοπούλος, ὁ Βουτυρᾶς, ὁ Λαπαθιώτης, ὁ Φιλαδελφεύς, ὁ Ἄλκης Θρόλος, ὁ Καλμοῦχος, ὁ Χάγερ Μπουφίδης, ἡ Εἰρήνη Δεντρινοῦ, ὁ Ριάδης, ὁ Μαρμέλης, ἡ Ταρσοῦλη, ὁ Ραζέλος, ὁ Σύλβιος. Γνῶμες αἰγυπτιωτῶν εἶναι τοῦ Γ. Ἀρβανιτάκη (ἔξακολουθοῦμε νὰ τὸν θεωροῦμε Αἰγυπτιώτη), τοῦ Γνευτοῦ, τοῦ Α. Γ. Συμεωνίδη καὶ τοῦ Γ. Α. Παπουτσάκη.

«**La Revue Nouvelle**» Octobre 1930. Ἀπ' τὴν ὕλη τοῦ τεύχους ξεχωρίζουμε τὸ «la ville de papier» τοῦ Ἰταλοῦ κριτικοῦ G. A. Borgese, ἀπόσπασμα ἀπὸ τελευταῖο του βιβλίου «Giro lungo per la primavera». Ἡ περιγραφὴ του τοῦ Παρισιοῦ πολὺ καλὴ. Τὸ ποίημα τοῦ Louis Branquier «Port-Saïd» ἀπὸ τὴν συλλογὴν του ποὺ θὰ κυκλοφορήσῃ προσεχῶς «Eau douce pour navires».

Οἱ βιβλιοκρισίαι τοῦ περιοδικοῦ πάντα ἐνδιαφέρουσες. Ὁ Francisco Amunategui γράφοντας γιὰ κινηματογράφο μιλεῖ ἐνθουσιώδικα γιὰ τὸ «A l'Ouest rien de nouveau».

«**Ἐφημερίς τῶν Ἑλληνίδων**». Στὸ φύλλον τῆς 15 Ὀκτωβρίου ἐνδιαφέρον ἄρθρον τοῦ κ. Φαλτᾶϊτς «Ἡ ἑλληνὶς ἀγρότις». Στὸ φύλλον τῆς 24 Ὀκτωβρίου περιγραφὴ τοῦ Πανελλ. Συνεδρίου Μητρότητας τῆς παιδικῆς ἡλικίας. Λόγοι τοῦ ὑφυπουργοῦ τῆς Ὑγιεινῆς κ. Παπᾶ καὶ τοῦ Προέδρου τοῦ Πατριωτικοῦ Ἰδρύματος κ. Α. Δοξιάδου.

«**Cinégraphie Journal**». Ἑβδομαδιαῖο γαλλόγλωσσο περιοδικόν. Βγαίνει κάθε πέμπτη. Τὰ φυλλάδιά του ἔχουν πάντα καλλιτεχνικὰ καὶ φιλολογικὰ εἰδήσεις, καὶ ἐνήμερες καὶ καλὰ διαλεγμένες.

Οἱ «**Νέοι Καιροὶ**» τοῦ Πειραιᾶ εἶναι μιὰ πολὺ ἱκανοποιητικὴ ἑβδομαδιαία ἐφημερίδα καὶ τῇ συστεινόμε στοὺς Πειραιῶτες τῆς

πόλης μας. Ἀπὸ τίς στῆλες τῆς δὲ λείπει ἡ φιλολογικὴ ὕλη : ὥραϊα ποιήματα τοῦ Πορφύρου· τὰ «Παλῆα καὶ Νέα» τοῦ κ. Β. Αὐγερινοῦ· βιβλιοκρισίαι γιὰ τίς ποιητικὰς συλλογὰς «Τραγούδια τῆς γυναίκας» τοῦ κ. Μ. Γ. Πετρίδη καὶ «Θλιμμένοι Ναζωραῖοι» τοῦ κ. Γ. Ν. Θεοχάρη.

«*Αἰθιοπικὸς Κόσμος*» ἑλληνικὴ ἐφημερίδα τοῦ Ἀδῖς Ἀμπέ-
μπα. Διαβάσαμε ἓνα σημείωμα γιὰ τὸν Ἑλληνο-Αἰθιοπικὸ Σύνδε-
σμο τῶν Ἀθηνῶν. Ὁ «Αἰθιοπικὸς Κόσμος» εἶναι τῆς γνώμης ὅτι
πρέπει ὁ Σύνδεσμος νὰ βασιστεῖ περισσότερο πάνω σὲ δράση τῶν
Ἑλλήνων τῆς Ἀβυσσηνίας.

«*Ἀλήθεια*» ἐφημερίδα τῆς Λεμεσοῦ, μὲ πολλὰς εἰδήσεις, μὲ
καλὴ ἀρθρογραφία, μὲ ἀνταπόκριση ἀπὸ τὴν Ἀλεξάνδρεια.

«*Ἀρκαδία*» ἑβδομαδιαία ἐφημερίδα τοῦ Σικάγου. Ἡ σελίδα
τῆς «Ἡ κίνησις εἰς τὸν Νομὸν Ἀρκαδίας» δίνει στοὺς Ἀρκάδες
τῆς Ἀμερικῆς πολλὰ νέα τῆς πατρίδας τους. Στὴν «Ἀρκαδία»
τυπώνεται καὶ ἡ Ἑκκκλησιὰ γιὰ τὸ Τεγεατικὸν Ἡρώον ποὺ ἐκτελεῖ
ὁ διαπρεπὴς γλύπτης Τόμπρος.

«*Νέα Ἑχὼ*» ἐφημερίδα τοῦ Πόρτ-Σαῖτ.

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Ο ΠΟΛΥ ΓΝΩΣΤΟΣ ἀλεξανδρινὸς καλλιτέχνης κ. Γ. Κεφαλλη-
νός, ποὺ ἀπὸ χρόνια ἐγκαταστημένος στὴ Γαλλίαν διακρίθηκε ἰδίως
ὡς ξυλογράφος, διορίστηκε τελευταῖα καθηγητὴς τοῦ Πολυτεχνεῖου
Ἀθηνῶν. Ἡ ἐκλογή αὐτὴ τοῦ διαπρεποῦς τεχνίτη τιμᾷ καὶ τὴν Ἀλε-
ξάνδρεια.

ΜΕΣΑ στὸ Δεκέμβριον θ' ἀνοίξει στὴν Αἴθουσα «Paul» ἡ ἔκ-
θεση τοῦ ἐκλεκτοῦ ἀλεξανδρινοῦ καλλιτέχνη κ. Π. Ἀναστασιάδη.
Στὸ ἀτελιέ του ποὺ τὸν ἐπισκεφθῆκαμε εἶδαμε ὅλη τὴν ἀρτίστικὴ
ἀκαταστασία ποὺ προηγείται μιᾶς ἐπίσημης παρουσίας ὁμαδικῆς
ἐργασίας. Στὸ καβαλέτο φωτιζότανε περίφημα ἀπὸ μεγάλο παρὰ-
θυρο μιὰ θαλασσογραφία. Μᾶς ἤρесе καὶ τὴν κυττάξαμε μὲ προσοχή·
ὁ κ. Ἀναστασιάδης μᾶς ἐξηγοῦσε πὼς δὲν ἔχουν μπεῖ ἀκόμη με-
ρικὲς πινελιές. Κρεμασμένες στὸν τοῖχο εἶδαμε καὶ ἄλλες ἐλαιογρα-
φίες τοῦ τεχνίτη· τῆς πλάζ, καὶ πολλὰς ἐνδιαφέρουσες ἀπὸ πάλαιό
Κάϊρο — τζαμιά, πέτρινοι λόφοι, σπήτια ἐρειπωμένα. Ὁ καλλι-
τέχνης μᾶς δίνει διάφορες ἐξηγήσεις γιὰ τὰ θέματά του καὶ γιὰ
τὰ ἔργα ποὺ θὰ περιλάβει ἡ φετινὴ του ἔκθεση. Χώρα ἀπὸ
τοπεῖα ποὺ ἀναφέραμε ὁ κ. Ἀναστασιάδης μὲ ἰδιαίτερη ἀγάπην ζω-
γραφίζει τὸ Ἀλεξανδρινὸ Κανάλι. Καὶ στὴν τελευταία του ἔκθεση
εἶδαμε, καὶ σ' αὐτὴ μᾶς παρουσιάζει ποικιλόμορφες ἀπόψεις τοῦ
καναλιοῦ ποὺ ἀναμφισβήτητα ἔχει μεγάλο ζωγραφικὸ καὶ διακο-
σμητικὸ ἐνδιαφέρον μὲ τὰ πελώρια καῖκια του τὰ ἰδιότροπα καὶ τὴν
ὅλη χαρακτηριστικὴ αἰγυπτιακὴν τοῦ ἀτμόσφαιρα.

Ὁ κ. Ἀναστασιάδης ἀγαπᾷ ἐπίσης τὸ πορτραῖτο· ἐπιτυχαίνει